

[Landbrugsministeren.]

Særlig for så vidt angår de foran omtalte bestemmelser vedrørende imødegåelse af giftfaren bemærkes, at revisionsudvalget har udtalt, at den ved disse bestemmelser tilvejebragte ordning stort set har virket tilfredsstillende, og at udvalget mener, at der ikke bør foretages ændringer, der berører de til grund for denne ordning liggende principper. Derimod mener udvalget, at der til befolkningens betryggelse bør gennemføres visse skærper og yderligere foranstaltninger.

Udvalget har bl. a. stillet forslag om ændring af bestemmelserne vedrørende de til fareklasse A henførte midler. Disse midler, hvortil de meget giftige paration-midler hører, har hidtil kunnet købes af enhver over 16 år, og dette forhold har med mellemrum været genstand for kritik bl. a. i dagspressen. Udvalget har på baggrund heraf foreslået, at disse midler forbeholdes personer, der har en erhvervsmæssig interesse i midlernes anvendelse, medens alle andre henvises til at anvende de mindre farlige midler i fareklasserne B og C. Da giftnævnet anmodede om, at sådanne bestemmelser blev gennemført hurtigst muligt, er der den 5. januar 1961 udstedt en tillægsbekendtgørelse med det af revisionsudvalget foreslåede indhold.

Udvalget har endvidere foreslået, at tilladelse til forhandling af bekæmpelsesmidler i fareklasse A gøres betinget af, at forhandlerne betaler en periodisk afgift, da dette må antages at ville medføre, at kun forhandlere, der kan regne med et salg af en vis størrelse af disse midler, vil søge sådan tilladelse. Det forekommer mig rimeligt, at der på denne måde tilstræbes en begrænsning i kredsen af forhandlere, der handler med disse midler, til kun at omfatte de forhandlere, der i deres kundekreds har personer, der er berettiget til at anvende disse midler. Forslag om den fornødne bemyndigelse til at opkræve sådan afgift indeholdes i lovforslagets § 19, stk. 4. Som det fremgår af denne bestemmelse agtes disse afgifter anvendt til nedbringelse af udgifterne ved kontrollen med, at forhandlerne overholder de forpligtelser, der påhviler dem i henhold til loven.

I øvrigt skal jeg med hensyn til de enkelte bestemmelser i lovforslaget henvise til de

udførlige bemærkninger, der ledsager forslaget.

Endelig skal jeg anføre, at det er tanken at udfærdige en bekendtgørelse i overensstemmelse med det af udvalget i betænkningen afgivne forslag og så vidt muligt at lade denne bekendtgørelse træde i kraft samtidig med loven.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om forhøjelse af tobaksafgifter.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1738, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 137).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Retoff: Udvalget har holdt 4 møder og haft samråd med finansministeren. Udvalget har modtaget henvendelser fra Tobaksarbejder-Forbundet i Danmark, forbundets afdelinger i Odense og Esbjerg, Bornholms Tobakshandlerforening, Cigarmagerlauget, en kreds af mindre cigarfabrikanter og Cigar- og Tobaksfabrikanternes Forening af 20. juni 1875.

Under udvalgsbehandlingen er det oplyst, at tobaksbranchen vil foretage visse forhøjelser af priserne på forskellige tobaksvarer for at opnå en avanceforøgelse. Dette vil medføre, at disse tobaksvarer kommer ind i en højere takstklasse, så at det provenu, lovforslaget har sigtet på, vil blive forhøjet vel nok med 15-20 mill. kr. i forhold til det, der var tilsigtet.

Finansministeren har derfor stillet 4 ændringsforslag, der er tiltrådt af udvalgets medlemmer med undtagelse af det ærede medlem hr. Aksel Larsen.